REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Tërgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 274. | Brașov, Sâmbătă 11 (24) Decemvrie. | 1904.

Se cere capul lui Tisza.

Scirea cea mai nouă, ce ne vine adĭ din Budapesta, spune, că încercarea contelui Iuliu Andrassy de a mijloci o resolvare pacînică a conflictului n'a reușit

Evenimentele au dat decĭ dreptate presupunerilor nóstre. Contele Iuliu Andrassy de la început a luat atitudinea unui om, care 'șĭ ofere bunele servicii pentru a face pace. Dér prețul și condițiunile păcii avea să le stabiléscă oposițiunea unită și acésta a cerut înainte de tóte capul lui Tisza și al lui Perczel și numai după împlinirea acestui postulat al ei s'a declarat gata a primi o revisuire a regulamentului camerei în puterea unui proiect aprobat de ea. Să se pună stavilă obstrucției technice, dér numai între limitele admise de oposițiune.

Erĭ contele Andrassy a conferit cu Tisza și i-a presentat chiar un proiect de revisuire a regulamentului cum ar fi aplicată oposițiunea a-l primi, dér i-a cerut tot odată să demisioneze din postul de ministru-președinte și să facă ca votul majorității asupra moțiunei Daniel să fie anulat.

Răspunsul contelui Tisza a fost cel mai categoric refus. Am majoritatea și încrederea corónei, ḑise el, vă faceți de rîs decĭ, când în asemenea împrejurărĭ veniți a-mĭ cere capul. Nu vi-l voiŭ da, ci voiŭ inainta mai ḑeparte pe drumul apucat.

Un astfel de limbagiŭ ni se pare destul de lămurit și nu ne póte surprinde ceea-ce se ḑice cu privire la plenipotențele ce le-a primit contele Tisza de la Majestatea Sa încă de atuncĭ, de când a luat frênele guvernului în mâna sa. Orĭ le-a primit atuncĭ, orĭ mai tâtḑiu, plenipotențele din cestiune nu i-s'au dat lui Tisza de cât după ce a luat angajamentul de a zădărnici obstrucțiunea cu orĭ-ce preț.

Oposițiunea nu mai puțin ca contele Iuliu Andrassy vor fi fost în clar dinainte, că n'o să isbutéscă a-l îndemna pe Tisza să se retragă pentru buna pace. Cu tóte astea i-au făcut acestuia propunerea de soluțiune pacînică, pentru-ca să pótă ḑice în fața alegătorilor, că étă au încercat tot posibilul și nu e vina lor décă nu s'a putut ajunge la o ințelegere.

Tot ce se face și se lucréză în momentele de față de unii ca și de alții este în prima linie considerațiune tactică față cu alegerile viitóre dietale.

Totul atêrnă acum de la resultatul acestor alegerĭ și nicĭ acesta nu va fi în tot casul decisiv, décă se va adeveri, că Tisza a mai primit de la monarchul împuternicirea de a disolva a doua óră și chiar și a treia óră parlamentul, când nu ar fi mulțumit cu resultatul.

Chiar de ar fi primit ministru-președinte cele mai estinse plenipotențe, rămâne cestiunea viitórelor alegerĭ cea mai delicată și critică în situațiunea de față. Declarația ce a făcut'o unul din șefii oposiției unite, contele Apponyi, că nicĭ décă indemnitatea, primită pe temeiul votului de la 18 Noemvrie de majoritate, ar fi sancționată de rege, ea nu va fi recunoscută de legală din partea lor, este fórte seriósă și prevestesce luptele cele mai crâncene electorale.

In schimb falanga guvernamentală s'a pus pe lucru în tótă țéra și contele Tisza, care vrea să petrécă sărbătorile crăciunului la cumnatul sĕu fișpanul din Deșiŭ în Transilvania, va ave răgaz a-șĭ compune ordinea de bătaie în tóte amĕnuntele ei.

In ajunul alegerilor. Pressa oposițională maghiară agită pe capete în vederea viitórelor alegerĭ dietale. Astfel vedem în „Magyarorszag“ de la 22 l. c un articol anume scris pentru alegĕtorĭ. Se face apel la ei să-șĭ întórcă fața de către „mercenarii absolutismului austriac“. Ceea-ce au făcut deputații oposiționalĭ cu Perczel, să facă și alegĕtorii cu președinții alegerilor. Să se feréscă de înșelătorĭ și de candidații falșĭ oposiționalĭ, pe carĭ îi va trimite guvernul, ca să desbine oposiția. „Comitatele, orașele și cercurile, în carĭ a stăpânit până acum partidul guvernului, își vor câștiga marĭ merite pentru patrie, décă vor protesta în contra candidaților guvernamentalĭ și décă se vor grupa în jurul candidaților independiștĭ“.

Mișcarea electorală s'a început în țéra întrégă. Oposiția șĭ-a ales deja candidații. In Budapesta (cercul I) va candida contele Apponyi contra lui Max Falk. Asemenea și în celelalte cercurĭ ale Budapestei. Guvernul încă nu stă cu mânile în sîn. Candidéză și el din greu nu numai în cercurile ce le are adĭ, ci aprópe în tóte celelalte cercurĭ ale oposiției. Contele *Tisza* însușĭ va candida față cu fostul ministru Daranyi în cercul II al Budapestei. In astfel de împrejurărĭ sărbătorile Crăciunului nu vor fi ḑile de pace și liniște pentru strălucițiĭ „părințĭ ai patriei“, ci ḑile de marĭ agitațiunĭ și frământărĭ.

Din congregația comitatului Sibiiu.

Am adus în numĕrul nostru de erĭ hotărîrea votată în congregația estra-ordinară a comitatului Sibiiu, prin care numita congregație în conflictul guvernului cu oposiția se pune pe partea guvernului.

Revenim astăḑĭ asupra desbaterilor.

Inainte de a întra în ordinea ḑilei părintele Valer *Florian* din Racovița a interpelat pe vicișpan în privința contravențiilor săvîrșite împotriva legei repausului dominecal atât în comuna Racovița, cât și în alte comune de pe teritoriul comitatului Sibiiu. Vicișpanul a răspuns imediat promițĕnd, că va institui o anchetă și va suprima abusurile.

După espunerile lui Dr. Karl *Wolff* și cetirea moțiunei a luat cuvêntul d. asesor consistorial Nicolae *Ivan*, ḑicĕnd aproximativ următórele:

Eu, și soțiĭ mei de principiĭ, nu putem fi de acord cu moțiunea, care este un vot de încredere nu pentru guvern, ci pentru partidul liberal, care de 30 anĭ aduce legile cele mai draconice, ce s'au adus vr'odată într'un parlament. Nu este problema mea să arăt, ce a făcut acest partid în privința limbei maghiare în școlele primare și în asilele de copiĭ.

In proiectul de reformă al legii școlare s'a dat dreptul de disposiție în mânile solgăbirĕului. Oratorul relevéză legea pentru maghiarisarea numelui de localități, legea despre căsătoria civilă. Ar fi decĭ o contraḑicere eclatantă, décă am condamna pe de o parte și pe de altă parte am sprijini partidul guvernului. Cum să venim noi, trei ḑile după imposanta întrunire de protestare, să sprijinim partidul liberal, care anuléză legea electorală și dreptul electoral a milióne de cetățenĭ?

Ca cetățenĭ liberĭ — încheie d-l *Ivan* — trebue să ne esprimăm dorința, ca acestui partid să nu i-se dea vot de încredere.

După părintele Ivan a vorbit parochul săsesc Konnerth, sprijinind moțiunea, apoi a luat cuvêntul

D-l D. *Comșa* profesor la seminar, insistând că după-ce am auḑit protestele adunării de alaltăerĭ, acum ar fi consecuent a da guvernului vot de blam și nu vot de încredere.

Dr. *Wolff* susține. că moțiunea nu conține vot de încredere.

Dintre Românĭ a mai vorbit Dr. E. *Beu* și Dr. N. *Comșa* din Săliște, după carĭ apoi d-l *Ivan* a propus trecerea la ordinea ḑilei asupra moțiunei.

Propunerea d-lui Ivan n'a întrunit de cât 9 voturĭ.

Impăcare nu se face.

Nu mai încape îndoială că silințele ce și-le dau disidenții, în frunte cu contele Iuliu *Andrassy*, de a pregăti terenul pentru o pacînică soluțiune a marelui conflict dintre taberele adversare, — sunt de astă dată *zadarnice* Ḑiarele, carĭ duc hangul în campania oposițională, încep a-se împrietini cu ideia *disolvării dietei*, ba unul din aceste ḑiare, de obiceiŭ bine informat, o spune categoric, că *nisuințele pentru o pacînică soluțiune, au suferit naufragiu* în urma atitudinei intransigente a ministrului președinte Tisza.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Vraja străbunei.

De Jassy Torrund.

(4) — Fine. —

Și Klaus Wrede va săruta și va ține în brațe o altă femeie...

Aicĭ i-se opri tăcăitul inimei. Nu, — asta nu o póte tolera! Cum? Ea să ședă paraponisită la moșia vecină a părinților sĕi, ér în locul ei să fie aicĭ altă stăpână? Klaus să-șĭ ia altă nevastă?

Nu, nu nu!

Și durerea inimei îi era așa de mare, în cât era să țipe nu alta.

Ce să facă? Ce să facă?

Și érăși îi rĕsuna în urechĭ glasul străbunei: „Ceva jertfă de iubire!“

Și de-odată, ca fulgerul îi veni o ideie.

Dér tótă ființa i-se revolta contra acestei idei imposibile, ne mai auḑite. Inima și rațiunea i-se luară la luptă, și lupta acésta era una din cele mai crâncene, care îțĭ lasă rane pe tótă viéța. In mijlocul acestuĭ sbucium, un chaos sĕlbatic și sombru, se auḑi de-odată miorcăind un glas subțirel. Copilul par'că ar fi sciut, ce trebue să facă, ca să înduioșeze inima femeii și să între în drepturile sale. Incepŭ să plângă și să țipe.

Țipete de copiĭ nu era lucru neobicinuit în casa acésta și dómna Renate ințelese: — Fetițeĭ ii era fóme. Ea se duse în bucătărie și aduse o ulcică cu lapte cald și umplŭ biberonul acum nefolosit al celui mai tînĕr descendent din familia Wrede, spre a adăpa pe micul descendent bastard. Intr'acea căuta să vadă ce lipsă mai are fetița.

Lăsă decĭ gândurile să fie gândurĭ, umblând de-a curmedișul prin capul ei chinuit, și făcŭ ceea ce ar fi făcut orĭ-ce femeie cu inima nobilă în asemenea momente: Luă copilul cu coș cu tot și cu scutecile lui defecte și sĕrăcăcióse și îl duse în odaia gólă de copiĭ, îl ciupăi și îi primeni rufele. Apoi îl îmbrăcă într'o hăinuță lungă și fină, care acum nu mai era întrebuințată, fiind-că cel mai mic băiat al lui Wrede crescuse și nu-i mai era în vreme. Și după ce le-a făcut tóte acestea, se uită cu un fel de mândrie la viermușorul spălat și primenit. Era cu tótă ogărjala o drăgălășenie de fetiță! Și cum ședea așa cu ea în brațe, îi veniră în minte érăși cuvintele străbunei: „Să-i dai o dovadă de iubire mare, o jertfă. și ai să veḑĭ, că îi vei avé pentru tot-déuna în mânile tale!“

Asta să fie vraja?

Involuntar își dădŭ amĕndouĕ brațele în jurul copilei și îi sărută perișoriĭ blonḑĭ, carĭ îi atêrnau pe frunte, udĭ de ciupăit. Și nu ținŭ mult, și mititica se obosi și adormi în brațele Renatei.

Afară se auḑia érăși gălăgie. Renate duse copilul în odaia de durmit și-l ascunse. Copiiĭ bocăniau strajnic cu pumniĭ la ușă și se uitau pe gaura cheiĭ.

„Nu ne lașĭ înlăuntru, mamițico? Ni-e fóme mamițico! Tata nu vine? Mamițico! Ma-mi-ți-cooo!“...

De-odată se făcŭ însĕ liniște și copiiĭ începură să șopăiéscă ceva în taină, apoi se auḑi un glas: „O sorióră! O sorióră! — Ura! ni-a sosit o sorióră!“

Și nu se mai astîmpĕrau.

O sorióră! Asta era dorința cea mai ferbinte a celor patru băiețĭ ai lui Wrede. Străbuna Ursula le făgăduise, că décă vor fi cu toțiĭ cuminte și bravĭ, póte că moș Crăciun le va aduce o sorióră.

Adevĕrat, că Iosel, care era de șépte anĭ, a rĕspuns la acésta sceptic: „Până n'oiŭ vedé-o, nu cred!“ Căcĭ de câte-orĭ venise un copil, întâiŭ era sorióră, ér după aceea o desbrăcau de hăinuța lungă și făcêndu-se mai mare, îi dădeau pantalonașĭ. Era băiat.

Și de astă dată, firesce, tot așa o să fie!

Bucuria celor mai micĭ însĕ era neturburată, ei nu erau scepticĭ, ca Iosel. Băteau decĭ darabana pe ușă, până mamița, neavênd în cotro, dădŭ zăvorul îndĕrĕt, și-i lăsă să între.

Copiiĭ intrară în vêrful degetelor.

„Mamițico! A venit moș Crăciun?“ întrebă cel de al doilea și făcŭ ochĭ marĭ.

Unul din membrii cei mai marcanţi ai partidului liberal, a declarat corespondentului fóiei amintite, că „este absolut esclus, ca majoritatea sĕ mai desarmeze şi sĕ se mai umiléscă încă odată în faţa minorităţii. Nu se mai póte jertfi un guvern veleităţilor de dominaţiune ale minorităţii. Chiar décă ar urma *o catastrofă*, tot e mai bine, decât ca sórtea ţĕrii sĕ atêrne de la capriciile *Zoltanilor*. Aerul se va purifica şi vor înţelege toţi, că trebue sĕ se pună odată capĕt jocului copilăresc cu constituţiunea şi cu interesele ţĕrii."

Scirile mai nouĕ din Budapesta confirmă opiniunea esprimată aici. Étă ce s'a întîmplat în decursul dilei de eri:

Contele Iuliu *Andrassy*, care şi-a luat rolul de samsar, s'a dus eri la ministrul preşedinte *Tisza* şi i-a presentat condiţiunile pe lângă cari oposiţia unită e gata a desarma. Anume: oposiţia *va vota guvernului îndemnitatea, nu se va opune desbaterei şi votărei proiectului privitor la contingentul de recruţi, şi va primi se se revisuéscă regulamentul camerei.* In schimb ea cere: *demisiunea contelui Tisza* din postul de ministru preşedinte şi *anularea regulamentului de cameră adus pe basa moţiunei-Daniel.* In acelaşi timp contele Andrassy a presentat ministrului preşedinte un plan de revisuire a regulamentului, în forma în care oposiţia ar fi aplecată a-l admite.

Contele Tisza a declarat scurt şi categoric, că **respinge condiţiunile ce i-s'au presentat.**

„*Nu vi-le primesc* — a dis el — fiind-că consider de o frivolitate pretensiunea de a-şi da dimisia un guvern, pe care majoritatea îl sprijinesce din tóte puterile şi care *se bucură, în deplină mesură, de increderea coronei*".

Fiind-că Tisza s'a referit între altele şi la *increderea desăvîrşită a coronei* în guvern, credem că nu e lipsit de interes, décă vom releva şi următórele dintr'o scrisóre cu data Viena 21 Dec., ce o publică „Budapesti Hirlap" în numĕrul, ce l'am primit adi.

In scrisórea acésta se dice, că rĕu cunosc situaţiunea politică aceia, cari cred că disolvarea camerei ar fi numai un lucru incidental. Disolvarea a format dela inceput o parte întregitóre din programul contelui Tisza. Lui i-s'au dat de către corónă *tote mijlócele* menite a garanta capabilitatea de lucrare a parlamentului. Bărbaţii cei mai de încredere ai monarchului, br. *Welsersheimb*, br. *Beck*, contele *Goluchovski* şi ministrul preşedinte austriac *Koerber* au deslușit pe Majestatea Sa, că *cu alt program de guvernămênt decât cel al contelui Tisza, este imposibil a-se restabili ordinea în Ungaria,* nu e posibil altcum a-se asigura posiţia de mare putere a monarchiei şi nu se póte vota revisuirea legei militare. Când a venit la cârmă, contele Tisza a dus cu el la Viena pe D. *Perczel* şi l'a presentat, ca pe omul cu care se póte face şi esecuta revisuirea regulamentul camerei. E clar, deci, că nu în dilele aceste, ci încă anul trecut Maj. Sa a fost firm decis a da lui Tisza între altele *şi autorisarea de a disolva dieta,* décă acésta va fi necesar, pentru-ca Tisza sĕ revisuéscă regulamentul. Cu alte cuvinte, ceea-ce a făcut Majestatea Sa acum, nu este alt-ceva, decât o sancţiune a programului pe basa căruia contele Tisza a fost însărcinat cu formarea cabinetului actual.

Aceste interesante descoperiri le confirmă de alt-fel şi fostul ministru preşedinte Col. *Szell*, care fusese dilele trecute în Viena şi care, reîntors la Budapesta, a declarat în faţa corifeilor partidelor oposiţionale, că: „*orînduirea nouĕlor alegeri e fapt împlinit*" şi că contele Tisza *deja de mult* e în posesiunea autorisărei formale de a disolva dieta şi în stare de *ex-lex.*"

Vom avé, deci, alegeri dietale în timpul cel mai scurt.

Rĕsboiul ruso-japones.

Port-Arthur.

Scirile mai nouĕ aduc amĕnunte varii despre lupta ce s'a dat în jurul fortului *Tun-Kikvanşan.* Japonesii se miră de ce generalul *Stössel* n'a desfăşurat o mai mare resistenţă în apĕrarea acestui fort şi de ce el n'a dat ordin sĕ-se recucerescă fortul. Diarul rusesc „*Novoje Vremja*", drept rĕspuns, scrie că fortul de rĕsărit *Kikvanşan* n'avea pentru Ruşi, decât o importanţă secundară, şi că forturile cu caracter statornic sunt situate la depărtare de patru verste mai adênc. Cucerirea forturilor avansate póte ce e drept sĕ fie ameninţătóre, însĕ forturile adevĕrate vor urma sĕ fie şi de acum înainte în posesiunea Ruşilor.

Intr'aceea bate la ochi, că Japonesii au renunţat la fortul estern *Itseşan*, deóre-ce canonada rusescă le causa forte mari perderi.

Flota baltică.

Telegrame din Londra şi Petersburg anunţă, că flota baltică nu va merge deocamdată la Port-Arthur.

Flotei i-s'a dat ordinul sĕ mérgă la Wladiwostok şi sĕ aştepte acolo până la primăvară, când va sosi o a treia flotă rusescă în apele Asiei rĕsăritene. Numai după sosirea acestei flote, escadrele ruse vor lua ofensiva. Esistă însĕ pericolul, ca Japonesii sĕ prindă şi sĕ nimicéscă vasele cu cărbuni, cari precedéză flota baltică.

Armata rusescă din Manciuria are cunoscinţă de acest plan, care-i dă curaj şi speranţă pentru luptele viitóre.

Diarul „Neue Freie Presse" ocupându-se cu flota baltică scrie următórele:

Nu se scie unde e flota lui Rojdestvenski. După o veste de la Swacopomund (din Cap) la Londra, flota ar fi fost la 11 Dec. la Agra Pequen (27° lat. sud.) şi ar fi primind cărbuni, ancorând departe de mal. După alte sciri englesesci, flota ar fi trecut la 11 D. de cap. O scire din Lisabona însĕ spune, că la 18 D. flota era abia la Massamedes (15° spre nord de Angra Pequena). „Figaro" crede a sci, că la 5 D. a trecut pe la Massamedes. In ori-ce cas pare a nu fi trecut de Capul bunei speranţe, căci ar fi fost vĕdută, şi nu e de credut c'a putut sĕ fi trecut aşa de pe departe, încât sĕ nu se vadă, de óre-ce ar fi prea mare încunjur. Firesce, că Ruşii au interes sĕ nu scie Japonesii, unde se află flota lui Rojdestwenski şi a lui Folkersam, dér Anglia n'are nici o pricină de a ajuta la acéstă taină şi chiar décă guvernul ar tăcé, în porturile englese s'ar găsi corespondenţi de diare şi agenţi japonesi, cari sĕ dea veste unde au ajuns escadrele rusesci. De asemenea şi după ce se vor uni cele douĕ escadre într'un port al Madagascarului, tot nu vor puté scăpa de ochii Japonesilor, cari au torpilóre la pândă între Amirante, Seychelle séu Mauritius, tóte posesiuni englese.

Nici un rĕsboiu pe apă n'a avut un teatru atât de mare. Până acum s'a petrecut abia întâia jumĕtate a operaţiilor, cea mai mare, cea mai însemnată începe de acuma. Rusia trimiţênd flota Balticei, a luat o hotărîre măreţă, îndrăsneţă. Aducerea la îndeplinire a planului cere însĕ spirit şi caracter puternic, un admiral care sĕ fie la înălţimea eroilor celor mai vestiţi ai istoriei, pentru a rĕmâné stăpân pe situaţie. Rojdestwenski doresce o cunună de dafin, cum arare-ori a fost câştigată. Intre el şi copacul slavei cască o prăpastie, în care puterea militară a Rusiei nu póte sĕ-şi afle peirea.

SCIRILE DILEI.

— 10 (23) Decemvrie.

Proces de pressă. Cetim în „*Drapelul*" din Lugoş: La recercarea judecătorului de instrucţie din Timişóra s'a deschis cercetare prealabilă pentru agitaţiune contra primarticolilor apăruţi în n-rii 96, 97 şi 99 ai diarului nostru din anul curent, precum şi contra articolilor secundari „Ne trebuesc fapte" apărut în n-rul 97 şi „Care e ţinta?..." apărut în n-rul 99 al diarului nostru din a. c. In causa acestor articoli au fost eri, Miercuri, ascultaţi de judecătorul de instrucţie din Lugoş domnii Dr. Cornel *Jurca* ca redactor responsabil şi Dr. Valeriu *Branisce* ca editor al diarului. Pentru articolul de fond din n-rul 99 a fost anunţat d-l Dr. Ştefan *Petrovici* ca autor, pentru cei doi articoli secundari d-l Mihail *Gaşpar*, diacon în Lugoş, tot ca autor, ér pentru articolii de fond din n-rii 96 şi 97 — negăsindu-se manuscriptele autorului — a luat deocamdată rĕspunderea redactorul nostru responsabil d-l Dr. Cornel *Jurca*.

Procesul măcelului de la Aleşd s'a terminat eri la Oradea-mare. Dintre cei 22 de acusaţi au fost condamnaţi ca aţîţători 1) *Silberstein* Dezsö la 4 ani temniţă, 2) Florian *Pop* la 3 ani, 3) Iosif *Mihalca* la 2 ani şi 4) Dumitru *Guro* la $1^1/_2$. Unul a fost achitat, ér cei-lalţi 17 au fost condamnaţi la temniţă de câte 6—12 luni.

Fómete în cercul Beiuşului. După-cum se scrie în foile maghiare, în jurul Beiuşului ómenii sufer lipsă mare. Grupuri de Români asediéză dilnic pretura, cerênd ajutor. Mulţi cad pe stradă istoviţi şi spitalul din Beiuş este plin cu asemenea nenorociţi.

Reuniunea română de cântări din Braşov, după-cum am amintit deja, va aranja Joi în 16/29 Decemvrie un concert în sala cea mare a Redutei. Biletele pentru membri Reuniunei se pot ridica *Duminecă* în 12 Dec. v. şi *Luni* 13 Dec. de la 11—12 a. m. în sala profesorală a gimnasiului român de la secretarul Reuniunei. Incepênd de Marţi dim. biletele se pot lua de la librăria d-lui *Hiemesch*, Têrgul Grâului.

Noul comitet al Ligei culturale secţia Bucuresci, şi-a constituit biroul în modul următor: Preşedinte d-l general *Pilat*, vicepreşedinţi d-l *Poenaru-Bordea* şi dr. C. *Angelescu*, secretar d-l T. *Seineanu*, casier d-l I. *Otetelesanu*, membrii d-nii G. *Adamescu* şi M. *Băileanu*.

In ajutorul ţĕranilor. Ministerul român de interne continuă cu cumpărăturile de porumb şi grâu, pentru a-se distribui la sătenii aflaţi în lipsă. Vineri ministerul a cumpĕrat 67 vagóne grâu, ér Sâmbătă a cumpĕrat 400 vagóne porumb. La 20 Decemvrie v. va sosi în Bucuresci primul transport de porumb, în cantitate de 4500 tone, cumpĕrat din La Plata. Distribuirile de porumb şi grâu continuă dilnic în judeţele în cari se simte lipsă. Panica ce cuprinsese populaţia ţĕrei, de témă, că nu se va găsi porumb suficient pentru a preîntêmpina fómetea, a dispărut. Ministerul de interne a angajat aşa de mari cantităţi de porumb, încât va avé şi de reservă pentru ori-ce întêmplare.

Pentru cantina poporală întreţinută de „Crucea Roşie" secţia Braşov, au mai dăruit: d-l Karl *Irk* 10 klg. orez, 5 klg. gris, 2 litre de chimin, 10 litre fasole, un sac cartofe şi 5 litre meiu; D-na Vilma *Popp* 6 klg. carne de porc; D-na Samuel *Fischer* 6 pâni; *L. H.* comptabil 3 cor.; d-na Eugenie *Hermann* 3 cor.; d-na *Papp* János 4 cor.; d-na *Eichhorn* jumere. D-l *Vogt & Eitel* o balercă de oţet (50 litre); d-na Hermine von *Roll* 20 klg. orez; d-na *Erdelyi* 3 cor.; d-na Samuel *Klein* 10 klg. făină; d-na *Pislinger* 1 sac de varză şi 1 sac cartofe. Contribuiri ulteriore primesce d-na Frieda *Schnell*.

O mamă eroică. Copilul Teresei Avram din Sibiiu se juca lângă vatră. In apropiere stătea o sticlă cu petrol, pe care copilul a rĕsturnat-o şi esplodând petrolul l'a acoperit în flacări. Mamă-sa s'a aruncat în flacări şi şi-a salvat copilul, ea însĕ a primit arsuri grave. Transpor-

---

„Ah, tu nătărăule, cum póte sĕ vină moş Crăciun în dricul verii?" rĕspunse cel mare, dispreţuitor.

„Pst! Incet! Sĕ nu o treziţi!" dise mama cu faţa îmbujorată.

Toţi se îngrămădiră în jurul patului unde era aşedat copilul strein şi durmia.

„Mamitico! Este de astă-dată în adevĕr sorióră?" întrebà stăruitor cel mai mare, necredinciosul.

Ce sĕ rĕspundă? Băieţii hotărîseră înainte şi nu-i rĕmase decât sĕ dea din cap afirmativ.

Şi până ce Renate încă nu se desmetecise bine, în odaia de alături se audiră paşi grei de bărbat. O clipă încă şi Klaus Wrede era în pervazul uşii!

Băieţii săriră la dênsul chiuind.

„Papa, a venit sorióra! Inchipuesce-ţi, sorióra pe care o aşteptam pe la Crăciun, a sosit acuma!" striga care de care.

Klaus stetea încremenit şi se uita la Renate, care se proptea de pat cu faţa stacojie de emoţie.

Apoi întorcêndu-se scóse băieţii din odaie şi încuià uşa.

„Ce va sĕ dică asta, Renate?" întrebà Klaus bezmetic. N'avea nici cea mai mică bănuială de ceea-ce se întîmplase.

Renate se ridică. „Asta însemnéză, că în adevĕr a venit sorióra copiilor tĕi, copilul lui Gustel Holler. Mi-a adus'o bĕtrâna Wanken din Reichenau!"

Cuvintele ei sunară mai aspru, decât avusese în gând. Fie-care cuvînt era ca o lovitură de ciomag...

„Gustel Holler!" Klaus Wrede se lovi cu palma peste frunte şi oftà adênc. Cum a putut s'o uite, s'o uite aşa cu desăvîrşire.

Tăcere mormêntală.

„O jertfă! O jertfă de iubire!" rĕsuna în inima femeii. Ea luà copilul, care durmia în braţe şi se apropià cu el de bărbat.

„Sciu tot, Klaus", dise ea încet. „Sĕ îngropăm totul, şi sĕ rĕmână secretul nostru, pentru-ca sĕ nu stricăm bucuria copiilor. Las' sĕ fie sorióra lor! Ea n'are mamă... sĕ o ţinem noi!"...

Nici un cuvênt n'a dis mai mult. Ea se uita numai la Klaus cu ochi, cum o femeie iubitóre póte sĕ se uite la bărbatul pe care singur îl iubesce pe lume.

„*De dragul tĕu*", — acésta o ceti Klaus din ochii ei.

Şi a fost, par' că în bărbatul acela voinic şi energic — s'ar fi rupt şi sdrobit ceva. Ceea ce n'a putut sĕ facă blăjina Veronica în şése ani de căsnicie, şi ceea ce n'ar fi putut face nici Renate cu temperamentul ei violent, — a făcut acest singur act eroic al inimei sale generóse!

Sguduit de mărimea acestei jertfe, ce i-a adus'o tinĕra sa soţie din curată dragoste, îşi plecà capul şi în inima sa puse un sfânt jurămênt, că o va considera din clipa acésta ca pe cea mai scumpă comóră din lume!

Voia sĕ vorbéscă ceva, şi nu putea. Par' că i-s'ar fi pus ceva în gâtlej, care nu-l lăsa sĕ pronunţe un singur cuvînt. Dér nici nu era nevoie sĕ vorbéscă. Jurămêntul acesta tacit, o sĕ-l ţină mai sfânt, decât ori-ce vot esprimat cu frase sbârnăitóre. Şi cât va trăi, nu i-o va uita acésta!

Klaus luà şi femeia şi fetiţa în braţe şi le strînse cu căldură la pept.

Şi apoi au şedut mult, mult timp împreună pe marginea patului. Renate ţinea copilul în braţe, ér capul şi-l rădima de umĕrul bărbatului şi asculta cum el cu cuvinte ferbinţi îi cerea iertare.

Şi vraja străbunei a fost de folos.

Din acel ceas, dómna Renate îşi purta bărbatul legat, ce e drept nu de un lanţ de fer, ci de o sfóră de mătasă, şi décă se întîmpla ca domnul Klaus Wrede sĕ cadă érăşi vr'odată în vechiul sĕu viţiu, ajungea o singură privire asupra „sorioarei", care blondă şi frumuşică crescea împreună cu cei patru băieţi — şi mânia lui se calma.

Ér dómna Renate n'a avut sĕ regrete nici-odată hotărîrea sa eroică şi plină de iubire, — şi de multe ori îşi aducea aminte de leacul, ce i-l'a recomandat străbuna şi prin care şi-a vrăjit bărbatul.

Oniţă.

tată la spital, ea şi-a dat a dóua ḑi sufletul, lăsând pe bărbatul sĕu, lucrător la cherestea, vĕduv cu 7 copii minorĭ.

Sórtea ataşaţilor militarĭ la Port-Arthur. „Standard“ primesce din Copenhaga următórea depeşă: Un agent secret al Rusiei la Londra a scris generalului Hese, comandantul palatului imperial din Petersburg, o scrisóre după care o copie a fost comunicată corespondentului diarului „Standard,“ şi în care povestesce ceea ce s'a întîmplat ataşaţilor navali frances şi german la Port-Arthur. La 28 August, vicontele Haiasi primi ordinul de a comunica presei englese un raport anunţând că o joncă cu pavilion frances încercase sĕ scape din Port-Arthur. Vicontele Haiasi refusă sĕ asculte. La 8 Septemvrie un nou ordin de a comunica un mesagiu presei fu urmat de un refus din partea ministrului. Agentul rus adaugă, că cunósce realitatea faptelor, graţie unui document japones. Cu tóte că jonca era sub pavilion frances şi că făcuse două semnalurĭ, torpilórele japonese traseră asupra ei, doi Chinezĭ şi ataşatul naval german au fost ucişĭ. Jonca a fost oprită. După ce a fost visitată de un ofiţer japones, comandantul crucişetorului ordona sĕ lase sĕ plece, apoi ordonâ unui torpilor sĕ o cufunde, cu tóte că scia că pe bord era ataşatul naval frances; a voit prin asta sĕ scape de neplăcerĭ în cestiunea morţii ataşatului german.

Şarlatanĭ. In comunele locuite de Românĭ din comitatul Bihorului, de un timp încóce mişună nisce şarlatanĭ îmbrăcaţĭ domnesce, carĭ sub diferite pretexte storc banĭ de la locuitorĭ. In Uileacul de lângă Beiuş încă a fost ḑilele acestea un asemenea jupân, care îşĭ ḑicea Dr. Berkovics Ignaţ şi spunea că-i advocat. El promitea feciorilor, că-i va scăpa pentru banĭ de serviciul militar, şi a şi tras pe sfóră pe câţĭ-va feciorĭ. Când au venit jandarmii sĕ-l ia în primire, şarlatanul îşĭ luase tălpăşiţa.

O aventură a lui Gorki. Din Petersburg se scrie: Maxim *Gorki* (renumit scriitor rus) a fost în una din serile trecute centrul unei serióse încăerărĭ la balul institutului technologic, la care au luat parte cu deosebire universitarĭ liberalĭ. In fruntea a 30 ómenĭ, Gorki a întrat în sala de dans tocmai pe când se dansa. Grupul lui Gorki a întrat în şirurile dansatorilor intonând cântece revoluţionare. Aranjatorii balului au trimis după poliţie, dér li-s'a rĕspuns, că poliţia n'are drept de a interveni, decât cu ocasiunea demonstraţiunilor pe stradă. Atuncĭ dansatorii şi-au ajutat înşi-şĭ şi au scos afară cu forţa pe Gorki şi soţĭ.

Oraş încăldit prin căldura pământului. Oraşul americam *Boise* e încăldit, începênd din érna trecută, cu căldura aflată în interiorul pămêntului. S'a sfredelit în mai multe locurĭ pămêntul şi s'a aflat la adêncime de 330—760 metri apă caldă de 50—100 grade Celsius. Acéstă apă a fost adunată într'un reservor subteran, de unde cu ajutorul pompelor e condusă prin ţevĭ în diferite edificii publice ale oraşului, pentru a le încălḑi. Cheltuelile acestui mod de încălzire sunt de cincĭ orĭ mai micĭ ca cheltuelile de încăldire prin foc.

O nouă victimă a sciinţei.

Mercurea trecută doctorandul *Borhină* — originar din Reşinarĭ (Transilvania) şi care a luat examenul de maturitate la 1895 în Braşov — a făcut autopsia cadavrului unui bolnav, care avusese un flegmon profund difus al gambei stângĭ şi murise de septicemie.

Pentru a face în mod cât se póte de consciinţios analisa rĕmăşiţelor mortuare ale decedatului, doctorandul Borhină esamină cu deamĕnuntul piesele ce avea înainte-i, luându-le în mână.

In séra aceleiaşĭ ḑile — autopsia avusese loc la órele 12 amiaḑĭ — Borhină simţi óre-carĭ durerĭ la mână şi observà primul frisson. El îşĭ dĕdù imediat séma, că se infectase în timpul autopsiei la indexul mânei stângĭ, unde avea o rană fórte neînsemnată.

Borhină nu atribui însĕ mare importanţă acestei întêmplărĭ şi, luând repede mĕsurile necesare, îşĭ făcù la mână băi antiseptice, sperând, că se va vindeca. Din nenorocire însĕ bietul doctorand se înşelase, căcĭ infecţia se propaga cu o virulenţă rară.

A dóua ḑi medicii spitalului Colentina îĭ făcură o cauterisare locală cu termocauterul şi pansamente marĭ umede, băi etc.

D-l profesor Dr. Cantacuzino făcù bolnavului o injecţie cu ser antistreptococic „Cantacuzino“, apoi i-se făcură injecţii cu ser artificial atât subcutan, cât şi intra-venos. Tóte au fost în zadar. Cangrena îşĭ continua mersul fără ca nimic s'o pótă opri.

A treia di de la infectare, bolnavul făcù o adenită axilară stângă, care-i fù extirpată; a cincea di se declară un erisipel mare pe regiunea toracică stângă, pe braţul, antebraţul şi spatele stâng, ér Marţĭ séra nefericitul doctorand Borhină încetà din viéţă.

Acum patru ḑile, vĕḑêndu-se, că starea bolnavului se agravéză din ce în ce, s'a comandat serum antistreptococic de la Paris. Dér Borhină n'a putut resista până la sosirea acestui medicament.

Până aprópe în ultimul moment al vieţei, Borhină era perfect conscient de starea sa. El a primit visitele profesorilor d-rĭ Cantacuzino, Marinescu, Obreja, carĭ s'au interesat fórte mult de dênsul. Borhină discuta cu cei din jurul sĕu despre mersul bólei şi-şĭ aştepta mórtea cu resemnare.

Vĕḑênd, că nu mai are mult de trăit, nefericitul cerù sĕ i-se facă în două rêndurĭ injecţii cu morfină, pentru-ca sĕ nu sufere durerĭ atât de marĭ. El rugà sĕ nu i-se facă autopsie şi sĕ fie înmormêntat la cimitirul Sfânta Vinerĭ. Borhină rugà sĕ i-se aducă un preot, ca sĕ-l împărtăşéscă — ceea-ce se şi făcù.

Mórtea d-randului Borhină a produs o adêncă impresiune în cercurile medicale din Bucurescĭ, ér printre studenţii în medicină scirea a produs o adevĕrată consternare.

Decedatul Şerban Borhină lasă pretutindenĭ regrete sincere. Fiu de ţĕran, decedatul móre la vîrsta de 27 de anĭ, în pragul unui viitor strălucit ce-l aştepta în cariera medicală.

El era de doi anĭ intern în serviciul spitalului Colentina, unde se distinsese atât prin cunoscinţele şi aptitudinele sale medicale, cât şi prin cultura sa generală, căcĭ Borhină era şi bun scriitor şi talentat orator, fiind dotat cu un admirabil dar de improvisaţie.

Pregătirĭ grecescĭ pentru Macedonia.

Estragem următórele dintr'o corespondenţă, ce i-se trimite din Monastir diarului „Românul de la Pind“:

Tótă lumea se pregătesce simţindu-se în ajunul unor evenimente dintre cele mai sguduitóre.

Guvernul din Atena, mai sĕrac ca de obiceiŭ, este zăpăcit, ne sciind cum sĕ facă faţă cheltuelilor, ce reclamă propaganda sa din Turcia. Frământându-şĭ creerul, a putut sĕ dea de o soluţiune fórte nostimă.

Guvernul atenian a înfiinţat o lotărie, ca printr'însa sĕ pótă înfiinţa o flotă pentru apĕrarea naţională.

Unde şi când s'a auḑit ca un guvern sĕ recurgă la aşa mijloc pentru o operă aşa de mare!

Ceva mai mult; loteria din cestiune se face, după informaţiunile ce le posedăm, pentru strîngerea de fondurĭ cu altă destinaţie. Cu acele fondurĭ sĕ se înarmeze bande în Macedonia. Grecii s'au prins în horă şi trebue sĕ jóce până la capĕt.

Décă n'ar puté sĕ întreţie bande de mercenarĭ, atuncĭ toţĭ partizanii grecismului vor fi sdrobiţĭ. De aicĭ înainte ar fi epoca adevĕratului măcel.

Guvernul atenian vĕḑênd, că e greu de întreţinut cete mai numĕróse de mercenarĭ, proiectéză, ca la primăvară sĕ se scape de acest inconvenient, trimiţĕnd peste graniţă trupe de soldaţĭ travestiţĭ în haine de andarţĭ séu pseudo liberatorĭ.

Deja până acum multe transporturĭ de arme s'au făcut din Grecia pe teritorul turcesc. Mai multe puscĭ sunt de sistem Manlicher.

Când andarţiĭ ajung la graniţă, sunt ospĕtaţĭ de către ofiţeriĭ grecĭ şi la despărţire şefii bandiţilor se pupă cu d-niĭ ofiţerĭ, luându-şĭ adio pentru tot-déuna.

Până acum se scie, că un căpitan de haiducĭ este din Samarina, al doilea din Cojan, al treilea din Sacişţa, al patrulea din Leabovo şi al cincelea din Selţa.

De asemenea şi guvernul otoman se pregătesce pe capete. Din Constantinopol a fost trimis Nazri paşa, fost anul trecut comandantul jandarmeriei din Monastir, cu misiunea de a mobilisa în vilaetul Scopia şi Monastir 30.000 soldaţĭ cu puscĭ sistemul cel mai nou.

Printre populaţie e mare mişcare, de óre-ce s'a dat ordin pentru strîngerea contingentelor de redifi, ileavè şi a tot felul de rezerve.

Se crede, că rĕsboiul este iminent, de óre-ce numai în aşa împrejurare s'au strîns toţĭ reserviştiĭ.

ULTIME SCIRI.

Londra, 23 Decemvrie. Manifestul de reformă al Ţarului, pe care îl aşteptau sĕ se publice cu ocasiunea onomasticei lui Nicolae nu s'a publicat, fiind că a intervenit Pobiedonoseff cu tótă autoritatea sa de procurator al sf. Sinod. Pobiedonoseff susţinea, că prin un asemenea manifest s'ar viola interesele bisericei. Ţarul, care la început şovăia s'a lăsat înduplecat.

Londra, 23 Decemvrie. „Daily Telegraph“ primesce cu data de erĭ o telegrama din Cifu, în care se anunţă că vaporul „*Lady Mitchell*“ sub pavilion engles însĕ cu echipagiŭ norvegian a întrat pe un timp de furtună mare în *Port-Arthur.* Vaporul era încărcat cu muniţiunĭ şi dinamită. Generalul Nogi a cerut ca întărire 60.000 ómenĭ.

Bucurescĭ, 22 Decemvrie. In şedinţa de aḑĭ a camerei deputaţilor, preşedintele M. *Ferechide* şi vice-preşedinţii D. *Protopopescu* şi V. *Morţun* şĭ au dat demisiunea. In locul d lui Ferechide a fost ales preşedinte Stefan Şendrea.

Singapore, 23 Decemvrie. Aicĭ au sosit două crucişătóre japonese. Se svonesce, că o escadră mai mare e pe drum spre a da piept cu flota baltică. Din isvor chinesesc se anunţă că Ruşii au reocupat colina de 203 metri.

Bibliografie.

A apărut revista **„Luceafărul“** Nr. 24 cu următorul sumar: Premiul „Luceafărului“ (plebiscit literar) cu povestirea „Reînviere“. Intime, poesie de Maria Cunţan. Esposiţia agrară de A. O. M. „In suflet simt o teamă cum s'aşterne“, poesie de Al. Petöfi. tradusă de Oct. Goga. Crizantema de Caterina I. Bassarabescu. Colinde de E. Hodoş. Cronică şi notiţe. Cărţĭ şi reviste. Posta redacţiei.

Redacţiunea „Luceafărului“ publicând în numĕrul present ultima lucrare (a VII-a) trimisă pentru premiul „Luceafărului“, rógă pe cetitorii sĕi, ca pe carta postală alăturată la acest numĕr, sĕ comunice redacţiunei până în ḑiua *de 25 Decemvrie n.*, care din poveştile publicate le-a plăcut mai mult. Premiul se va decerne acelui scriitor, a cărui poveste a întrunit mai multe voturĭ.

In acelaşĭ numĕr cetim, că la *„premiul d-şórelor române“* pentru cea mai bună poesie, au întrat până acuma 25 cor. dela d-şóra Edwige Munteanu (Orĕştie) şi 10 cor. dela d-şóra Claudia Goga (Reşinar).

„Revista Idealistă“ Sumarul N-rului 9 din Noemvrie 1904. 1. Riria: Visul lui Cuza; 2. F. Brunetière: Cincĭ scrisorĭ asupra lui Ernest Renan; 3. Iulia Haşdeu: Metafisica astrală; 4. N. Zaharia: Schiţă a filosofiei lui Kant; 5. D. Drăghicescu: Sociologia şi Morala; 6. H. Bordeaux: Frica de viaţă (urmare); 7. P. Chaponnière: Congresul internaţional de filosofie de la Geneva; 8. Mihail Margaritescu: Cronica musicală; 9. Poesii: Cântarea vieţii (poem) de Iuliu Dragomirescu; 10. Popescu — Turnu: Măritată (nuvelă); 11. M: G. Holban: Viaţa în ţĕră şi în strĕinătate; 12. Buletin literar şi bibliografic (cărţĭ şi reviste române, cărţĭ şi reviste strĕine.)

Tóte manuscrisele, cărţile şi revistele se trimit d-lui *Mihail G. Holban*, directorul „Revistei idealiste“ la Mogoşeştĭ (prin Mihăilenĭ) jud. Dorohoiu.

A apărut la Bucurescĭ:

Sistema ortografică a limbei române de *Nic. Densuşianu*, o broşură de 73 pagine şi se află de vênḑare la libraria Leon Alcalay din Bucurescĭ cu preţu de 1 leu, trimisă cu posta 1 leu 15 banĭ séu 1 cor. 10 fil.

Diverse.

Ţarul ca jucător şi sportsman. Ţarul Nicolae ar trebui sĕ nu fie un adevĕrat Rus, décă n'ar avé o slăbiciune pentru un „joc“. Se povestesce in acéstă privinţă următórele:

Séra tîrḑiu, pe la órele 10, când Ţarina s'a retras, împĕratul se aşéză cu musafirii sĕi la un rubler séu jocul la noroc naţional, la „vint“, la care se pot câştiga şi pierde deodată averĭ. Aci el nu mai este persóna obosită, nervósă, iritabilă, precum îl cunosc aşa de bine miniştrii sĕi. El e îndrăsneţ, hotărît, tóte fiinţa lui respiră o puternică energie. El e jucătorul născut calm, iute, îndrăsneţ, nu se încurcă la mijlóce, un măestru al strategiei şi un adversar periculos, când e vorba de o partidă desperată.

Ţarul mai are şi o altă pasiune: fumatul. Imperatul Wilhelm şi Regele Eduard sunt cunoscuţĭ ca fumatorĭ straşnicĭ, dér el îi întrece pe amêndoi pe acest teren. Havanele pe carĭ le fuméză, trebue sĕ fie negre şi tótă ḑiua ţigara nu-i eşe din gură. Medicul lui, care a protestat de vre-o duzina de orĭ contra acestui viţiu, de óre-ce împĕratul Nicolae e orĭ-ce numai un viguros nu, a trebuit în cele din urmă sĕ cedeze, când Ţarul i-a spus: „Vrei sĕ-mĭ răpescĭ unica mea plăcere?“ Chiar împĕrătésa, care are o mare influenţă asupra soţului ei, e fără putere faţă de acéstă pasiune.

De altă parte, Ţarul e prietin al orĭcărui sport. Dér nu prea esceléză prin nicĭ unul din sporturĭ, în opunere cu regele Eduard, el pescuesce rĕu şi e trăgaciu prost. Póte trece cel mult ca biciclist. Ii place sĕ facă escursiunĭ mai micĭ, adesea singur singurel, fără de a fi însoţit. Intr'una din aceste escursiunĭ el ar fi avut o aventură reuşită.

Era destul de departe de castelul sĕu, când deodată îi plesni un cerc. Aşa ceva se póte întîmpla şi unui împĕrat. Nicolae se scoborî şi începu sĕ aplice cercului cunoscinţele sale imperiale, cum ar putea sĕ repare mai bine stricăciunea. El era atât de adêncit în acéstă preocupare, încât nicĭ nu observà apropierea unui călăreţ, care apropiindu-se strigă:

„Domnule! ce e asta? Nu scĭ că trebue sĕ saluţĭ pe superiorul d-tale?

Uimit, Ţarul sĕ întórce, el purta din întîmplare uniforma simplă a unui colonel de infanterie, şi zări un general furios.

— Vĕ rog scuzaţĭ, rĕspunse el liniştit, am pe tron prea puţin timp pentru a cunósce personal pe toţĭ generalii mei.

Pĕcat că n'a fost de faţă un fotograf. Faţa generalului a trebuit sĕ aibă espresiunea fórte spirituală la auḑul acestei scuse.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov.

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Cărţi de rugăciuni şi predicĭ.

Cuvêntărĭ bisericescĭ scrise de Ioan Papiu Tom. III Preţul 3 cor., plus 20 b porto.

Cuvêntărĭ bisericescĭ de *Ioan Papiu*: tomul III cuprinde cuvêntărĭ bisericescĭ acomodate pentru orĭ-ce timp; si pentru tóte sĕrbătorile de peste an. Pe şângă predicĭ, se mai află în text câte-o instructivă notiţă istorică privitóre la însemnătatea diferitelor sĕrbătorĭ. Fiă-care tom separat costă 3 cor. (plus 10 b. porto).

Predicĭ pentru Duminecile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *V. Christe.* Conţine predicĭ dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameşului. Preţul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvêntărĭ bisericesci pre serbătorile de preste an scrise de Ioan Papiu. Preţ. 3 cor. (pl. 30 b. porto.)

„Cartea Durerii“ de Emil Bougaud, tradusă din originalul frances de Iacob *Nicolescu*„ editura lui Dr. E. *Daianu.* Timișóra 1895. O cărticică de mângăere sufletéscă, care costă legată 3 cor. (plus 10 b. porto).

„Cuvêntărĭ bisericescĭ de Massillon“ traduse din originalul frances de *Ioan Genţ* protopop gr.-cat. român al diecerei de Oradea-mare. — Deja la 1898 a apărut în Oradea-mare cartea cu titlul de mai sus care cuprinde 17 predicĭ de ale vestitului orator eclesiastic frances. Predicile sunt împărţite de traducĕtor după *anul bisericesc resăriten*, şi fie-care este pusă la acea Duminecă séu sĕrbătóre, cu a cărei evanghelie se potrivesce predica. Un volum elegant de preste 400 paginĭ în 8⁰ cu portretul lui Massilon. — Traducerea se distinge printr'un limbagiŭ ales. — *Preţul 5 corone* (6 Lei 50) plus 30 banĭ porto.

Cuvêntărĭ funebralĭ şi iertăciunĭ din autorĭ renumiţĭ, prelucrate de *Titu Budu.* Tom. II. preţ. 2 cor. (plus 20 b. porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Decemvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.55
Renta de corone ung. 4%	97.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	88.80
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.95
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	210.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	163.—
Renta de hârtie austr.	100.20
Renta de argint austr.	100.10
Renta de aur austr.	119.55
Renta de corone austr. 4%	100.35
Bonurĭ rurale ungare 3½%	91.20
Losurĭ din 1860	155.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16.30
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	802.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	673.—
Napoleondorĭ	19.07½
Mărcĭ imperiale germane	117.52½
London vista	239.50
Paris vista	95.22½
Note italiene	95.20

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov.

Din 23 Decemvrie 1904.

Mesura séu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	16	50
„	Grâu mijlociu	16	20
„	Grâu mai slab	16	—
„	Grâu amestecat	12	—
„	Sĕcară frumósă	10	70
„	Sĕcară mijlocia	10	40
„	Orz frumos	8	80
„	Orz mijlociu	8	60
„	Ovĕs frumos	6	60
„	Ovĕs mijlociu	6	—
„	Cucuruz	12	—
„	Mălaiu (meiŭ)	10	—
„	Mazăre	15	40
„	Linte	26	—
„	Fasole	21	—
„	Sĕmênţă de in	21	60
„	Sĕmênţă de cânepă	9	—
„	Cartofĭ	1	70
„	Măzăriche	—	—
1 kilă	Carne de vită	—	96
„	Carne de porc	1	12
„	Carne de berbece	—	72
100 kil.	Sĕu de vită próspĕt	40	—
„	Sĕu de vită topit	62	—

Cursul pieţei Braşov.

Din 23 Decemvrie n. 1904.

Bancnote rom.	Cump.	18.64	Vênd.	18.70
Argint român.	„	18.40	„	18.64
Napoleond'orĭ.	„	19.06	„	19.10
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Ruble Rusescĭ	„	2.53	„	2.54
Mărcĭ germane	„	117.20	„	117.40
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.60
Scris. fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Nr. 11919—1904.

PUBLICAŢIUNE.

In sensul articolului de lege al XXI-a din anul 1886, precum şi în sensul decisiunei aduse în şedinţa congregaţiunei comitatense, ţinută în 15 Octomvrie a. c. alegerile întregitóre, pentru locurile de membrii congregaţionalĭ, devenite vacante dela alegerile ultime, se vor ţinĕ în

29 Decemvrie a. c.

începênd dela 9 óre a. m. până la 4 óre p. m.

Aduc deci la cunoştinţă publică numele celor esmişĭ pentru conducerea alegerilor, locurile de alegere, precum şi numĕrul membrilor, câţĭ trebuesc aleşĭ.

In I-ul district alegătoriŭ.

Internul oraşului Brassó, adecă parte a internului oraşului Brassó, care la alegerile dietale sĕ ţine de primul district alegătoriŭ al oraşului liber reg. Brassó.

Preşedinte: Augustin Reich.

Locţiitor de preşedinte: Francisc Papp.

Locul de alegere: Sala de şedinţe a Sfatului.

De întregit în acest district e locul lui Alfred Tartler, care nu voiesce a-şĭ esercia dreptul de membru congregaţional comitatens, ca ales, ci ca virilist.

In al II-lea district alegătoriu.

Internul oraşului Brassó adecă acea parte a internului oraşului Brassó, care la alegerile dietale sĕ ţine de al II-lea district alegătoriu al oraşului liber reg. Brassó.

Preşedinte: Gottlieb Schlandt.

Locţiitor de preşedinte: Carol Schuster.

Locul de alegere: Sala reuniunei meseriaşilor din Brassó.

De întregit e locul lui Carol Fabricius, care nu voiesce a-şĭ esercia dreptul de membru congregaţional comitatens, ca ales, ci ca virillst.

In al VII-lea district alegătoriu

de care aparţiue: Cristianul, Rêşnovul, Vâlcanul, Ghimbavul şi Codlea.

Preşedinte: Viliam Frätschkes.

Locţiitor de preşedinte: Mihail Pfaff.

Locul de alegere: Sala de şedinţe comunală din Ghimbav.

De intregit este locul membrului George Liehn, care a abdis.

Totodată aduc la cunoscinţa publică, că listele alegătorilor sĕ pot vedea la Protonotarul comitatens în decursul órelor oficióse.

Brassó, în Decemvrie 1904.

Dr. Frideric Jekel m. p.
vice-comite.

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1904.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·32 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 8·7 min. séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 4·59 m. dim.*)
*) (Nu mai până în 15 Novembre).
III. Trenul mixt la órele 11·35 m. a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tren mixt la órele 6·50 séra.* (care circulă numai la Predeal).

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.25 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·45 min. a. m.*
(* au legătură până la Ciuc-Gyimes).
III. Trenul de per. la óra 2·50 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 6.34 m. séra.*

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 5·26 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 7·50 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·27 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dim.
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu şi Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.
V. Tr. accel. la órele 10·14 m séra. (Numai până în 15 Novembre).

Dela Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes la Braşov

I. Trenul de persóne la óre 8·25 m. dim. (are legătură cu Ciuc-Sereda).
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Gyimes).
III. Trenul mixt, la óra 6·10 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·1 m. séra.

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.